Αἱ σημειωθεῖσαι οἰκονομικαὶ ἐξελίξεις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1966

ΑΙ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙΣΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΜΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑ

Κατὰ τὴν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία συνῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, ὁ Διοικητὴς ἀνέγνωσε τὴν Ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς χρήσεως 1966 καὶ τῶν ἐξελίξεων τῆς οἰκονομίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Μετὰ τὸν κ. Διοικητήν, ὡμίλησαν πολλοὶ ἐκ τῶν μετόχων, ἐξάραντες τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον περιφρουρήσεως τῆς νομισματικῆς σταθερότητος καὶ ἐκμηδενίσεως τῆς χρυσοφιλίας. Ἡ γενικὴ συνέλευσις ἐνέκρινε παμψηφεὶ τὴν Ἔκθεσιν, ἐπανεξέλεξε δὲ τοὺς συμβούλους κ. κ. Γ. Ἀλαμανῆν καὶ Δ. Καλιτσουνάκην καὶ νέον σύμβουλον τὸν κ. Μ. Τούνταν. Ἐπίσης ἐξέλεξε τακτικοὺς ἐλεγκτὰς τοὺς κ. κ. Γ. Κριτσέλην, Θ. Μερτικόπουλον, Κ. Ματάλαν, Μ. Τσιμάραν καὶ ἀναπληρωματικοὺς τοὺς κ. κ. Α. Νταῆν, Ι. Φράγκον, Γ. Μαυρομμάτην, καὶ Π. Χριστοδουλόπουλον.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Τὸ κείμενον τῆς ἐκθέσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

1. ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἐντὸς τοῦ 1966, τὸ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν εἰσόδημα ηὐξήθη εἰς σταθερὰς τιμὰς 1958 κατὰ 8,2% ἔναντι 7,2% τὸ 1965 καὶ 8,6% τὸ 1964. Ἐντὸς τῆς περιόδου 1963 — 66 ἀντιστοιχεῖ μέσος ἐτήσιος ρυθμὸς ἀνόδου τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος 8,0%. Εἰς τρεχούσας τιμὰς ἡ αὔξησις τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ 1966 ἀνῆλθεν εἰς 12,5% ἔναντι 11,6% τὸ 1965 καὶ 11,7% τὸ 1964.

Ἰδιαιτέρως εὐνοϊκαὶ ὑπῆρξαν αἱ ἐξελίξεις ἐντὸς τοῦ 1966 αἱ σημειωθεῖσαι εἰς τὴν βιομηχανικὴν παραγωγὴν ἡ ὁποία ηὐξήθη μὲ τὸν ὑψηλότερον ρυθμὸν τῆς τελευταίας δεκαετίας, ἤτοι κατὰ 15,4% ἔναντι 8,0% τὸ 1965 καὶ 10,6% τὸ 1964. Οὐσιωδῶς μεγαλυτέρα ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1965 ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ 1966 σημειωθεῖσα αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας (12,6% τὸ 1965 27,5% τὸ 1966).

Ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1966 εἰς 1,6% ἤτοι ὑπῆρξε χαμηλότερος τοῦ σημειωθέντος κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν (1965: 2,5%, 1964: 6,3%: 1963 7,8%). Τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν σοβαρὰν μείωσιν παραγωγῆς καπνοῦ.

Τελικῶς εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ 1966 ὁ τομεὺς τῆς δευτερογενοῦς μὲν παραγωγῆς συνέβαλε κατὰ 47,6%, τῆς ἀγροτικῆς δὲ παραγωγῆς κατὰ 4,5%. Κατόπιν τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς ἡ σχέσις τοῦ ἐκ δευτερογενοῦς παραγωγῆς εἰσοδήματος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος συνέχισε τὴν παρατηρουμένην κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αὔξησίν της, ἀνελθοῦσα τὸ 1966 εἰς 29,3%, τῆς ἀντιστοίχου σχέσεως τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος περιορισθείσης εἰς 21,3%.

Ἡ ἀκαθάριστος δαπάνη τῆς οἰκονομίας ηὐξήθη ἐντὸς τοῦ 1966 κατὰ 7,0% ἔναντι 10,3% τὸ 1965 καὶ 11,0% τὸ 1964. Ἡ μείωσις τοῦ ρυθμοῦ τούτου κατὰ τὸ 1966 ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν μικροτέραν αὔξησιν τῶν ἀποθεμάτων ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἔναντι τῶν δύο προηγουμένων ἐτῶν, λόγῳ τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἐξαγωγῶν σίτου ἐκ τῶν κρατικῶν ἀποθεμάτων. Ἐξ ἄλλου ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τῆς μὲν συνολικῆς καταναλώσεως ἦτο τὸ 1966 ἴσος περίπου, πρὸς τὸν τοῦ 1965 (8,5% καὶ 8,7% ἀντιστοίχως) ἐνῶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου (ἄνευ πλοίων) ἡ ἄνοδος ὑπῆρξε ταχυτέρα ἐντὸς τοῦ 1966 (12,8%) ἔναντι τοῦ 1965 (11,2%).

Τελικῶς ἡ σχέσις τῆς καταναλώσεως πρὸς τὸ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν προϊὸν ἐσημείωσε μικρὰν περαιτέρω αὔξησιν ἐντὸς τοῦ 1966, ἀνελθοῦσα εἰς 85,7% ἔναντι 85,6% τὸ 1965 καὶ 84,8% τὸ 1964. Ἐπίσης ὅμως ηὐξήθη ἡ σχέσις τῶν ἀκαθαρίστων ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου πρὸς τὴν συνολικὴν δαπάνην τῆς οἰκονομίας ἀπὸ τὸ 19,5% τὸ 1964 καὶ 19,6% τὸ 1965 εἰς 20,7% τὸ 1966.

Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὴν ἐπενδυτικὴν δραστηριότητα τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως παρατηρεῖται ἐντὸς τοῦ 1966 κάμψις τοῦ ρυθμοῦ ἀνόδου τῶν ἐπενδύσεων τόσον εἰς τὴν μεταποίησιν ὅσον καὶ εἰς τὰς οἰκοδομάς, ἐνῶ ἀντιθέτως αἱ δημόσιαι ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου ηὐξήθησαν ἐντὸς τοῦ 1966 κατὰ 14,5% ἔναντι 7,4% τοῦ 1965.

Ἡ ὑπερβάλλουσα ζήτησις τῆς οἰκονομίας ἀνελθοῦσα ἐντὸς τοῦ 1966 εἰς 19,857 ἑκατ. δραχμ. ὑπῆρξε μικροτέρα μὲν ἔναντι τοῦ 1965 (23,237 ἑκατ. δραχ.) μεγαλυτέρα ὅμως ἔναντι τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἐξεδηλώθη δὲ κατὰ 41,5% ὑπὸ μορφὴν ὑψώσεως τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν, ἐνῶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον (58,5%) ὑπὸ μορφὴν διογκώσεως τοῦ ἐλλείμματος ἰσοζυγίου τρεχουσῶν συναλλαγῶν τῆς χώρας. Σημειοῦται ὅτι τὸ ποσοστὸν κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ὑπερβάλλουσα ζήτησις ἀντανακλᾶται εἰς αὔξησιν τιμῶν κατὰ τὸ 1966 εἶναι τὸ ὑψηλότερον τῆς τελευταίας πενταετίας γεγονός, τὸ ὁποῖον ὑποδηλοῖ πιθανότατα ὅτι αἱ πιέσεις ἐκ πληθωρισμοῦ κόστους ὑπῆρξαν ἐντονώτεραι ἢ κατὰ τὸ παρελθόν.

2. ΤΙΜΑΙ, ΜΙΣΘΟΙ — ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΣ

Μεταξὺ Δεκεμβρίου 1965 καὶ Δεκεμβρίου 1966 ὁ ὑπὸ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καταρτιζόμενος τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως περιοχῆς Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἐσημείωσε αὔξησιν κατὰ 4,2% ἔναντι 3,6% ἐντὸς τοῦ 1964. Κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον παρετηρήθη ἄνοδος τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος καταρτιζομένου δείκτου τιμῶν καταναλωτοῦ τῶν ἀστικῶν κέντρων τῆς χώρας κατὰ 4,6% ἔναντι 5,0% καὶ 1,5% ἀντιστοίχως ἐντὸς τῶν ἐτῶν 1965 καὶ 1964.

Τὸ μέσον ἐτήσιον ἐπίπεδον τοῦ τιμαρίθμου χονδρικῆς πωλήσεως ἐσημείωσε μεταξὺ 1966 καὶ 1965 αὔξησιν κατὰ 3,5% ἤτοι χαμηλοτέραν τῆς σημειωθείσης ἐντὸς τῶν δύο προηγουμένων ἐτησίων περιόδων (4,3% μεταξὺ 1965 καὶ 1964 4,1% μεταξὺ 1964 καὶ 1963). Ἀντιθέτως ἡ αὔξησις τοῦ μέσου ἐπιπέδου τοῦ δείκτου τιμῶν καταναλωτοῦ μεταξὺ 1966 καὶ 1965, ἀνελθοῦσα εἰς 5% εἶναι οὐσιωδῶς μεγαλυτέρα τῆς σημειωθείσης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Αἱ ἐντὸς τοῦ 1966 αὐξήσεις τῶν τιμαρίθμων προῆλθον κατὰ 46% προκειμένου περὶ τοῦ δείκτου τιμῶν καταναλωτοῦ καὶ κατὰ 62% προκειμένου περὶ τοῦ τιμαρίθμου χονδρικῆς πωλήσεως ἐξ ἀνατιμήσεων ὡρισμένων βασικῶν εἰδῶν διατροφῆς παραγομένων ἐγχωρίως (κρέατα, γεώμηλα, ἐσπεριδοειδῆ, λαχανικὰ κλπ.) συνεπεία στενότητος τῆς προσφορᾶς των καὶ ηὐξημένων τιμῶν στηρίξεως ἐνίων ἐκ τούτων (ὡς τοῦ ἐλαιολάδου καὶ τῆς σταφίδος) ὑπὸ τοῦ Κράτους.

ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Αἱ συνολικαὶ εἰσαγωγαὶ (περιλαμβανομένης καὶ τῆς μεταβολῆς τῶν ἐμπορικῶν πιστώσεων τῆς ἀλλοδαπῆς) αὐξηθεῖσαι ἐντὸς τοῦ 1966 κατὰ 13,0% (ἔναντι αὐξήσεώς των κατὰ 17,7% ἐντὸς τοῦ 1965) ἀνῆλθον εἰς 1.149 ἑκατ. δολλ.

Σημαντικὴ ἐπιβράδυνσις παρετηρήθη τὸ 1966 εἰς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν τροφίμων καὶ κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν, ἐνῷ ἀντιθέτως ταχυτάτη ὑπῆρξεν ἡ ἄνοδος τῶν εἰσαγομένων βιομηχανικῶν εἰδῶν καταναλώσεως. Οὕτω ἐντὸς τοῦ 1966 αἱ εἰσαγωγαὶ τροφίμων ἐκινήθησαν εἰς τὰ αὐτὰ περίπου ἐπίπεδα τοῦ προηγουμένου ἔτους, τῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν ηὐξήθησαν κατὰ 12,2% (ἔναντι 24,8% τὸ 1965 καὶ 30,7% τὸ 1964) ἐνῶ τῶν βιομηχανικῶν εἰδῶν καταναλώσεως τὸ ποσοστὸν αὐξήσεως ἦτο 22,6% (ἔναντι 9,1% τὸ 1965).

Αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐξαγωγῶν ἀνῆλθον ἐντὸς τοῦ 1966 εἰς 404 ἑκατ. δολλ. σημειώσασαι αὔξησιν κατὰ 21.9% ἔναντι 7,3% τὸ 1965. Ἡ ταχεῖα αὕτη αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν ἐν μέρει ὀφείλεται εἰς ἐκτάκτους ἐξαγωγὰς σίτου καὶ ὀρύζης (ὕψος 31 ἑκατ. δολ.) κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον προῆλθε κυρίως ἀπὸ ἄνοδον τῶν ἐξαγωγῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν προϊόντων ὕψους 47 ἑκατ. δολλ. ἔναντι 29 ἑκατ. δολλ. κατὰ τὸ 1965.

Τελικῶς τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τῆς χώρας κατέλιπεν ἐντὸς τοῦ 1966 ἔλλειμμα ἐξ 745 ἑκατ. δολλλ. (ἔναντι 686 ἑκατ. δολλ τὸ 1965) ἐνῶ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου συναλλαγῶν ἀνελθὸν εἰς 264 ἑκατ. δολλ. ὑπῆρξε χαμηλότερον ἐκείνου τοῦ ἔτους 1965 (273 ἑκατ. δολλ.). Σημαντικὴ ὑπῆρξε σημειωτέον, ἐντὸς τοῦ 1966 ἡ αὔξησις εἰσπράξεων ἐκ τοῦ τουρισμοῦ, αἱ ὁποῖαι ἀνελθοῦσαι εἰς 143 ἑκατ. δολλ. ὑπερέβησαν τὰς τοῦ 1965 κατὰ 33,3%.

Ἡ συνολικὴ καθαρὰ εἰσροὴ κεφαλαίων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀνῆλθεν ἐντὸς τοῦ 1966 εἰς 263 ἑκατ. δολ., ἔναντι 223 ἑκατ. δολ. τὸ 1965 καὶ 173 ἑκατ. δολλ. τὸ 1964. Ὅμως ἡ σημειωθεῖσα ἐν προκειμένῳ αὔξησις ἐντὸς τοῦ 1966 προῆλθεν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰσαγομένων δανειακῶν κεφαλαίων, ἀνελθόντων εἰς 90 ἑκατ. δολλ. ἔναντι 55 ἑκατ. δολλ. τοῦ ἔτους 1965, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ εἰσροὴ κεφαλαίων διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως (148 ἑκατ. δολλ.) ὑπῆρξεν ἐν τῷ συνόλῳ περίπου ἡ αὐτὴ ὡς κατὰ τὸ ἔτος 1965 (147 ἑκατ. δολλ.).

Τὸ ἐπίσημον συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα τῆς χώρας (μὴ ὑπολογιζομένης τῆς καθαρᾶς θέσεως παρὰ τῷ Διεθνεῖ Νομισματικῷ Ταμείῳ) ηὐξήθη ἐντὸς τοῦ 1966 κατὰ 12,3 ἑκατ. δολλ. (ἔναντι μειώσεώς του κατὰ 31 ἑκ. δολλ., ἐντὸς τοῦ 1966) ἀνελθὸν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους εἰς 248,6 ἑκατ. δολλ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Ἐντὸς τοῦ 1966 ἡ μὲν συνολικὴ προσφορὰ χρήματος (ἄθροισμα νομισματικῆς κυκλοφορίας καὶ καταθέσεων ὄψεως) ἐσημείωσεν αὔξησιν κατὰ 3.433 ἑκατ. δρχ. ἢ 10,6% ἡ δὲ νομισματικὴ κυκλοφορία κατὰ 2835 ἑκατ. δρχ ἢ 12,2% ἔναντι ἀντιστοίχων αὐξήσεων κατὰ 4.155 ἑκατ. δρχ. ἢ 14,7% καὶ 3.118 ἑκατ. δρχ. ἢ 15,5% ἐντὸς τοῦ 1965.

Τὰ ρευστὰ διαθέσιμα τῆς οἰκονομίας (ἄθροισμα τῶν μέσων ἐπιπέδων τῆς προσφορᾶς χρήματος καὶ τῶν καταθέσεων ταμιευτηρίου) ηὐξήθησαν ἐντὸς τοῦ 1966 κατὰ 14,7% ἔναντι αὐξήσεώς των κατὰ 14,2% τὸ 1965 καὶ μέχρι ἐτησίου ρυθμοῦ ἀνόδου των ἐντὸς τῆς δεκαετίας 1955 — 1964 κατὰ 23,6%.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΟΜΕΥΣ

Τὰ ἔσοδα τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξ ἐλληνικῶν πηγῶν ἀνελθόντα ἐντὸς τοῦ 1966 εἰς 34.100 ἑκατ. δρχ. ὑπερέβησαν τὰ πραγματοποιηθέντα τὸ 1965 κατὰ 21,1%. Τὰ φορολογικὰ ἔσοδα εἰδικώτερον ηὐξήθησαν κατὰ 22,3% ἔναντι 14,7% τὸ 1965. Αἱ δαπάναι τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀνερχόμεναι τὸ 1966 εἰς 31.600—31.700 ἑκατ. δρχ. ἔναντι 28.000 ἑκατ. δρχ. τὸ 1965, ἐμφανίζουν αὔξησιν κατὰ 13,0% ἤτοι χαμηλοτέραν τῶν ἐτῶν 1965. (+18,3%).

Αἱ δαπάναι τοῦ κρατικοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1966 εἰς 7.100 ἑκατ. δρχ. ἔναντι 5.363 ἑκατ. δρχ. τὸ 1965, σημειώνουσα αὔξησιν κατὰ 32,4%. Αἱ παράλληλοι δημόσιαι ἐπενδύσεις (ΔΕΗ, ΟΤΕ. Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας ὡς καὶ αἱ χρηματοδοτούμεναι ἐκ τῶν μεσοπροθέσμων δανείων τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῆς ΑΤΕ καὶ τῆς ΕΤΒΑ) ἀνερχόμεναι τὸ 1965 εἰς 5.748 ἑκα. δρχ. ἐμφανίζονται ἀντιθέτως μειωμέναι ἔναντι τοῦ 1965 (6.105 ἑκ. δρχ.).

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἐντὸς τοῦ 1966 αἱ ἰδιωτικαὶ καταθέσεις εἰς τὰς τραπέζας (πλὴν Τραπέζης Ἑλλάδος) καὶ τοὺς εἰδικοὺς πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς ἐσημείωσαν τὴν μεγαλυτέραν αὔξησιν τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου. Ἔναντι ἀνόδου τούτων κατὰ 4.964 ἑκατ. δρχ. ἢ 11,7% καὶ 4.125 ἑκατ. δρχ. ἢ 13,8% ἀντιστοίχως ἐντὸς τῶν ἐτῶν 1965 καὶ 1664, ἐντὸς τοῦ 1966 ἐσημειώθη αὔξησις τῶν ἐν λόγῳ καταθέσεων κατὰ 8.199 ἑκατ. δρχ. ἢ 21,6%.

Ἐπὶ τοῦ διαθεσίμου ἰδιωτικοῦ εἰσοδήματος εἰς τρεχούσας τιμὰς ἡ αὔξησις τῶν καταθέσεων τὸ 1966 ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν 4.98% ἔναντι 2,72% τὸ 1965, 3,17% τὸ 1964 καὶ 4,90% τὸ 1963. Ἡ συμμετοχὴ ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν συνολικὴν αὔξησιν τοῦ 1966 ἦτο τῶν μὲ καταθέσεων Ταμιευτηρίου 80,2% τῶν δὲ καταθέσεων προθεσμίας 14,6% ἔναντι ἀντιστοίχου συμμετοχῆς 64,1% καὶ 9,5% τὸ 1965. Ἀντιθέτως αἱ καταθέσεις ὄψεως ηὐξήθησαν ἐντὸς τοῦ 1966 ὀλιγώτερον ἢ κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἔτη.

Τὸ σύνολον τῆς τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως πρὸς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα, τὰς δημοσίας ἐπιχειρήσεις καὶ τοὺς δημοσίους ὀργανισμούς, ἀνῆλθεν ἐντὸς τοῦ 1966 εἰς 68.813 ἑκατ. δρχ. ἤτοι ἐσημείωσεν αὔξησιν κατὰ 9.499 ἑκατ. δρχ. ἢ 19,0% ἔναντι αὐξήσεως κατὰ 6.683 ἑκατ. δρχ. ἢ 12,7% τὸ 1965 καὶ 7.232 ἑκατ. δρχ. ἢ 15,9% τὸ 1964.

Εἰδικώτερον ἡ χρηματοδότησις τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως ηὐξήθη ἐντὸς τοῦ 1966 κατὰ 6.873 ἑκατ. δρχ. ἢ 13,8% ἔναντι αὐξήσεως κατὰ 4.377 ἑκατ. δρχ. ἢ 9,6% τὸ 1965 καὶ 5.653 ἑκατ. δρχ. ἢ 14,2% τὸ 1964. Ἐπιτάχυνσις τῆς χρηματοδοτήσεως κατὰ τὸ 1966 παρατηρεῖται εἰς ὅλους τοὺς κλάδους μὲ ἰδιαιτέραν ἔξαρσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν κυρίως διὰ κεφάλαια κινήσεως, τὴν βιοτεχνίαν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον.

Αἱ ἐκδόσεις νέων χρηματιστηριακῶν τίτλων ἐντὸς τοῦ 1966 ἀνῆλθον ἑκατ. δρχ. καὶ 1.630 ἐκ. δρχ. τὸ 1964. Ὅμως τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν νέων ἐκδόσεων, ἤτοι ὑπὲρ τὸ 95%, ἀφορᾷ ὁμολογιακὰς ἐκδόσεις τοῦ Δημοσίου καὶ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων.

ΕΠΙΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Τὸ 1966 ὑπῆρξε διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν ἔτος σημαντικῆς προόδου καὶ ὡρισμένων διαρθρωτικῶν μεταβολῶν μακροχρονιωτέρας σημασίας.

Ἡ κατὰ τὸ 1966 πρόοδος τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας συνοψίζεται εἰς τὴν διὰ τέταρτον κατὰ σειρὰν ἔτος ταχεῖαν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ δὴ μὲ ρυθμὸν ὑψηλότερον ἐκείνου τοῦ προηγουμένου ἔτους (8,2% τὸ 1966 ἔναντι 7,2% τὸ 1965), ἐνῷ παραλλήλως οἱ προσδιοριστικοὶ τῆς νομισματικῆς ἰσορροπίας παράγοντες εἶχον κατὰ τὸ πλεῖστον εὐνοϊκότεραν διαμόρφωσιν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1966 ἐπῆλθον ὡρισμέναι ἐπιθυμηταὶ— περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον διαρθρωτικαὶ μεταβολαὶ ὡς ἡ ἐκτόπισις τῆς χρυσοφιλίας καὶ ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς οἰκοδομικῆς δραστηριότητος, αἱ ὁποῖαι ὅμως μὴ συνοδευθεῖσαι ἀπὸ συμπληρωματικὰς διαρθρωτικὰς βελτιώσεις— ἰδίως εἰς τὸν τομέα τῶν βιομηχανικῶν ἐπενδύσεων — κατέστησαν ἐκδήλους τὰς ἀδυναμίας τῆς οἰκονομίας πρὸς παραγωγικὴν ἀξιοποίησιν τῶν διαθεσίμων πόρων, μὲ ἐνδεχόμενον ἀποτέλεσμα τὴν τάσιν χαλαρώσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Παρατηρεῖται οὕτω τὸ φαινόμενον τῆς ἐπιτεύξεως διαρθρωτικῶν βελτιώσεων—ὅπως ἀναμφισβητήτως εἶναι ἡ ἐξυγίανσις τῆς ἀποταμιευτικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ κοινοῦ καὶ ἡ ἀνάσχεσις τοῦ πολυτελοῦς οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ οἰκοπεδικοῦ ὀργασμοῦ — αἱ ὁποῖαι ὅμως, κα ταλήγουν εἰς τὴν δημιουργίαν ἀναξιοποιήτων εὐκαιριῶν τεινουσῶν νὰ ἐξελιχθοῦν πρὸς τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν. Ἀντὶ δηλαδὴ οἱ ἐπὶ πλέον διαθέσιμοι πόροι νὰ ἀπορροφηθοῦν ταχέως διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐπενδύσεων ὑψηλῆς παραγωγικότητος — ὡς εἶναι κυρίως αἱ βιομηχανικαὶ — ἀντιθέτως παρατηρεῖται τάσις ἀδρανοποιήσεως τῶν πόρων αὐτῶν.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος ἔτους, παρὰ τὴν εὐνοϊκωτέραν διαμόρφωσιν τῶν κυριωτέρων νομισματικῶν μεγεθῶν, αἱ προϋπάρχουσαι νομισματικαὶ πιέσεις διετήρησαν τὴν ἐντασίν των, ἐνισχυόμεναι κυρίως ἀπὸ πλευρᾶς κόστους. Οὕτω, ἡ σημειωθεῖσα μείωσις τῆς ὑπερβαλλούσης ζητήσεως — ὡς ἀναλύεται εἰς τὸ ἑπόμενον κεφάλαιον — δὲν ἀπέτρεψεν ἐντόνους πιέσεις ἐπὶ τῶν τιμῶν κατὰ κύριον λόγον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν. Ἡ ὡς ἄνω διαπίστωσις ἔχει βαρύνουσαν σημασίαν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν νομισματικῶν ἐπιπτώσεων ἐκ τῆς ἀκολουθητέας ἐν ὄψει τῶν τρεχουσῶν ἐξελίξεων πολιτικῆς.

α) ΕΞΑΛΕΙΨΙΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΦΙΛΙΑΣ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 1966 συνεπληρώθη τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῶν μέτρων ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς χρυσῆς λίρας. Καθ' ὃ μέτρον ἡ ἐμπειρία καταθέσεων καὶ ἀνακοπὴν τῆς διαρροῆς τῶν συναλλαγματικῶν διαθεσίμων τῆς χώρας.

β) ΤΑΧΕΙΑ ΑΥΞΗΣΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ μεγαλυτέρα μέχρι τοῦδε αὔξησις τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων εἰς τὰς τραπέζας ἐσημειώθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀνελθοῦσα εἰς 8.199 ἑκατ. δραχμῶν ἢ 21,6%. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐδημιούργησεν ὡρισμένας ἀνησυχίας ὡς πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἠρμηνεύθη ὡς δυσμενές. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἐπιβάλλονται ὡρισμέναι διευκρινίσεις διὰ τὴν διασάφησιν τῆς προβληματικῆς τοῦ φαινομένου.

Ὡς γνωστόν, ἀνασταλτικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος ἀσκεῖται ὅταν ἡ συνολικῶς ἐπιδιωκομένη αὔξησις τῆς ἐκ τοῦ τρέχοντος εἰσοδήματος ἀποταμίευσις ὑπερβαίνη τὴν συνολικῶς ἐπιδιωκομένην αὔξησιν τῶν ἐπενδύσεων.

ΘΕΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Ἡ ἀνωτέρω τονισθεῖσα πρωταρχικὴ ἀνάγκη ἐπιτεύξεως διαρθρωτικῶν μεταβολῶν καὶ βελτιώσεων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν συνέχισιν καὶ ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, ἐξετάζεται ἐνταῦθα ἀπὸ τὸ συγκεκριμένον πρῖσμα τῶν προβλημάτων τοῦ ἀγροτικοῦ τομέως, τοῦ τομέως τῶν βιομηχανικῶν ἐπενδύσεων καὶ τοῦ ὑπὸ εὐρεῖαν ἔννοιαν τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων.

α) Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΥΣ

Ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἀγροτικῶν εἰσοδημάτων εἶναι καὶ οἰκονομικῶς σκόπιμος καὶ κοινωνικῶς ἐπιβεβλημένη. Καὶ μόνη ἡ μεγάλη ἀπόστασις ἡ ὁποία χωρίζει τὸ κατὰ κεφαλὴν ἀγροτικὸν καὶ ἀστικὸν εἰσόδημα θὰ ἤρκει νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παροχὴν προστασίας διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν. Τὸ πρόβλημα ὅμως ἔγκειται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλισθῇ αὐσιώδης καὶ πραγματικὴ ἐνίσχυσις τῶν ἀγροτικῶν εἰσοδημάτων καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ νὰ καταστῇ ἡ σχετικὴ πολιτικὴ προστασίας ἀποφασιστικὸν ὄργανον ἀναδιαρθρώσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἀγροτικοῦ τομέως. Διότι, ἡ δυνατότης μιᾶς οἰκονομίας νὰ ἐνισχύσῃ τὸ εἰσόδημα ἑνὸς συγκεκριμένου τομέως αὐτῆς ἐξαρτᾶται βασικῶς ἀπὸ τὴν σημασίαν τοῦ τομέως τούτου εἰς τὸ σύνολον τῆς οἰκονομίας. Ὅταν εἰς μίαν χώραν, ὡς ἡ Ἑλλάς, ὁ ἀγροτικὸς τομεὺς περιλαμβάνει τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ, αἱ δυνατότητες παροχῆς οὐσιώδους εἰσοδηματικῆς ἐνισχύσεως εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων περιωρισμέναι.

Κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη, ἐκτιμᾶται ὅτι ἡ μέση ἐτησία ἐπιβάρυνσις τῆς οἰκονομίας ἐκ τῆς ἐπιδοτήσεως τῆς γεωργίας ἀνῆλθεν εἰς 2.500 ἑκατ. δρχ. τουλάχιστον. Τοῦτο σημαίνει ὅτι παρὰ τὴν ὡς ἄνω μεγάλην ἐπιβάρυνσιν τῆς οἰκονομίας, ἐν τῷ συνόλῳ της, ἡ προκύψασα εἰσοδηματικὴ ὠφέλεια κατ' ἀγρότην δὲν ὑπερέβη τὰς 600 δρχ. ἐτησίως ἤτοι 6% περίπου τοῦ κατὰ κεφαλὴν ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος. Συνεπῶς μὲ περιωρισμένας ἐκ τῶν πραγμάτων τὰς δυνατότητας ἐνισχύσεως τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, τὸ πρόβλημα συνίσταται εἰς τὸ νὰ καταστῇ ἡ παρεχομένη βοήθεια ἐνεργὸς ὑ